

[Ragnhild Andersen.]

som tilfældet er. Dertil kommer også den måde, hvorpå bladan emballeres og transporteres rundt i landet. Det føles alt andet end betryggende, at en søk bladan ved et hændeligt uheld kan falde af en lastvogn, så der kan gå hul på sækken og giftstoffet flyder ud på gaden. Findes en sådan portion bladan af børn, der ikke har forstand på de dele, vil der kunne ske uoverskuelige ulykker. Træffer man ikke i tide beskyttende foranstaltninger for befolkningen, må man forudse, at børn — og også uforstandige voksne mennesker — kan afstedkomme endnu større ulykker, end sket er.

Efter de fremkomne meddelelser om ulykker i forbindelse med bladan er det forbavsende, at sundhedsautoriteterne ikke forlængst har grebet ind over for den lette adgang til at skaffe sig bladan og den efter min mening skødesløse måde, hvorpå stoffet emballeres og transporteres. Det er muligt, at dette farlige giftstof er et nødvendigt middel for landbruget i dets kamp mod skadedyr, men hele befolkningen må have krav på sikkerhed imod misbrug og skødesløshed. Det er derfor, jeg har stillet det spørgsmål til den højtærede landbrugsminister, om han ikke finder, at der til beskyttelse mod ulykker i forbindelse med bladan bør træffes betryggende sikkerhedsforanstaltninger.

Landbrugsministeren (Skytte): Må jeg i besvarelse af det ærede medlem fru Ragnhild Andersens spørgsmål først sige, at det er rigtigt, at bladan er en af de farligste gifte, vi har. Men samtidig med at det er så farligt, og måske netop derfor, er det et meget effektivt middel til bekæmpelse af skadedyr på landbrugsafgrøder, og denne bekæmpelse er af meget stor landøkonomisk betydning. Indtil for nogle år siden kunne bladan kun fås ved giftrekvisition, men den bestemmelse blev ophævet. Jeg kan imidlertid godt sige, at denne ophævelse betyder intet for sikkerheden, for de bestemmelser, der dengang gjaldt, var ikke nogen hindring for køb af gift til bekæmpelse af skadedyr og ville i øvrigt ikke have kunne forhindret nogen af de ulykker, der har været omtalt, f. eks. at en søk bladan faldt fra en lastbil

ned på vejen, og at noget bladan faldt fra en påhængsvogn ned i en å. Det er hændelige ulykker, som man kan beklage, men som ikke kan hindres — jeg havde nær sagt hverken ved den ene eller den anden bestemmelse.

De forskellige ulykker i forbindelse med bladan har bevirket, at vi, allerede før det ærede medlem stillede sit spørgsmål til mig, i landbrugsministeriet har været inde i overvejelser af sagen. Landbrugsministeriets giftnævn har fulgt udviklingen og har i den senere tid strammet bestemmelserne med hensyn til emballeringen. F. eks. har giftnævnet forbudt fremstilling af bladan i småflasker, idet det har vist sig, at næsten alle de forgiftningstilfælde, der er indtruffet med bladan, er sket med denne gift i småflasker.

Landbrugsministeriet agter nu at indkalde de interesserede parter og myndigheder til en forhandling om, hvad der kan gøres. For så vidt undersøgelserne viser, at nye, strengere regler er nødvendige, må sådanne overvejes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til handelsministeren:

„Anser ministeren beslutningen om udbetaling af et aktionærudbytte på 15 pct. i aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker for lovmedholdelig, jfr. Sukkerfabrikkernes koncession og lov om en sukkerordning af 1950?“

Aksel Larsen: Den højtærede handelsminister har motiveret den såkaldte udbyttebegrænsningslov med, at ganske vist fratager den ikke aktionærerne noget som helst, men da aktieselskaberne i et år vil være nødsaget til at begrænse udbyttebetalingen, vil loven medføre en vis kapitalopsparing.

Det første store selskab, der efter denne lovs vedtagelse har holdt generalforsamling, var De danske Sukkerfabrikker. De har i et par år udbetalt 12 pct. i udbytte til aktionærerne, men på generalforsamlingen blev det besluttet at forhøje udbyttet fra 12 til 15 pct. Hvis man havde holdt sig til de 12 pct., ville det sige, at der i det kom-